

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2840/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Здравковић, адвокат у ..., против туженог ББ из, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12022/17 од 12.04.2019. године, у седници већа од 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12022/17 од 12.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15697/14 од 11.05.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 639,12 евра са каматом по стопи ЕЦБ од 24.04.2007. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 1.466,95 евра са каматом од 24.04.2007. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 75.030,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2017. године до исплате; ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка од 259,100,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12022/17 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и четвртим изреке; ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећим изреке тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи исплати износ од 75.030,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2017. године до исплате; ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев за исплату износа од 639,12 евра је основан без обзира на то што је предуговор од 01.08.1996. године ништав јер је обавеза туженог, као пуномоћника тужиље приликом закључења тог предуговора, била да тужиљи преда цео износ примљен на име капаре (2.750,00 ДМ), а предао јој је само део износа (1.500,00 ДМ). О тужиљиним захтевима судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 24.04.2007. године, а побијана другостепена пресуда донета је 12.04.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 639,12 евра.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић